

Слова, накидані докупи

Микола Руденко

Слова, накидані докупи,—
Давно вже справа не нова.
Передусім, які слова —
Вони живі чи тільки трупи?

П'яненькі лірники-поети
Співають нам про зло й добро.
Але приймають за Дніпро
Холодний плин німої Лети.

Пливе по річці мертве слово.
Кричить модерний віршобай:
— О милий Боже, видибай!
Ген сяє храм злогоголово...

Він справді сяє многі літа,—
Так то ж над батьківським Дніпром!
А вас привіз чужий пором
Туди, де плине мертва Лета.